SPORTIVII ROMÎNI LA

Jocurile Olimpice

IERI

- Participare prin liste de subscripție
- Total dezinteres din partea guvernanților
- Delegații sărace, slab pregătite
- La trei ediții, o singură medalie de argint

AZI

- Grijă deosebită din partea regimului democrat-popular
- Delegații numeroase, puternice
- R.P.R. la un loc de cinste în sportul mondial
- Helsinki, Roma, Melbourne = 27 de medalii olimpice

Roma, 8 septembrie 1960..,

Pe Stadio Olimpico, o sută de mii de spectatori aplaudă entuziasmați pe campioana olimpică la săritura în înălțime, pe Iolanda Balaș, sportiva excepțională care a reușit o performanță rar întîlnită în istoria Jocurilor: a bătut de trei ori, în cadrul aceluiași concurs, recordul olimpic. Și, o dată cu săritura peste stacheta ridicată la 1,85 m, radio-ul, televiziunea, telegramele agențiilor de presă, telefoanele sutelor de ziariști veniți la marea întrecere olimpică transmit în

Un grup de sportivi și sportive din lotul olimpic al R.P. Romîne, pe aeroportul Băneasa, înainte de plecarea la J.O. de la Roma. În rîndul din față, componentele echipei de gimnastică, cîștigătoare a medaliei de bronz.

toate colțurile lumii noul succes al sportivei din Romînia...

Din nou un sportiv din R.P. Romînă își înscrie numele pe lista de onoare a campionilor olimpici, din nou numele țării noastre este pronunțat cu respect și admirație. Victoria Iolandei Balaș aduce țării nu numai o nouă medalie de aur, ci și noi puncte în clasamentul pe națiuni, în care Romînia ocupă un loc de frunte, înaintea unor țări cu veche tradiție în sport...

★

Astăzi, cînd în întrecerile olimpice sportivii Republicii Populare Romîne obțin succese însemnate, rezultat al condițiilor de dezvoltare create mișcării noastre de cultură fizică și sport de regimul democrat-popular, cînd Romînia are un cuvînt greu de spus în fiecare mare competiție internațională la care participă, unele amănunte pe care le aflăm despre participarea țării noastre la Jocurile Olimpice în timpul regimului burghezo-moșieresc ar părea de necrezut. Și totuși, ele sînt deplin reale, ni le povestesc oamenii care le-au trăit, le consemnează presa vremii..

Romînia a participat pentru prima oară la Jocurile Olimpice în anul 1924, cînd întrecerile s-au disputat la Paris. Deși în program au figurat 21 de discipline sportive, romînii n-au putut concura decît la două. Echipa de fotbal a pierdut cu 6—0 în fața Olandei, iar o așa-zisă „reprezentativă" de rugbi (alcătuită, de fapt, din fii de exploatatori care-și puteau permite să suporte singuri costul călătoriei București—Paris) a suferit două înfrîngeri la scoruri astronomice.

După patru ani, la Jocurile de la Amsterdam, Romînia este reprezentată de cîțiva atleți și scrimeri care sînt eliminați încă din serii. Deplasarea a fost făcută cu mare greutate și numai după ce s-a apelat la... o listă de subscripție pe care au fost strînși bani pentru finanțarea unei deplasări în cele mai proaste condițiuni. Presa vremii ne furnizează un amănunt grăitor: la întoarcerea în țară unul din conducătorii delegației declara ziariștilor că scrimerii romîni n-au putut lua parte la defilare deoarece... n-au avut costume (!) și aceasta ar fi făcut „notă discordantă" față de ceilalți sportivi... Iată cum era reprezentată țara la o mare întrecere sportivă internațională în vremea regimului burghezo-moșieresc, iată cum se îngrijeau guvernanții din 1928 de reprezentarea țării la o manifestare sportivă internațională la care participau 46 de țări! Sportivilor din Romînia acelor vremuri, plecați la un concurs peste hotare cu fonduri strînse din mila unuia și altuia, le era rușine să se prezinte la defilare, pentru că ținuta lor făcea „notă discordantă"...

Nici vorbă de o participare a țării noastre la ediția următoare a Jocurilor. Distanța pînă la Los Angeles, unde s-a ținut Olimpiada din 1932, era un prim obstacol, de netrecut, pentru sportivii acelor timpuri.

La Jocurile din 1936, majoritatea sportivilor romîni care au făcut parte din delegație au putut face deplasarea tot cu ajutorul listelor de subscripție, procedeu chemat să înlocuiască lipsa de interes față de sport a guvernanților de pe atunci. Ziarul „Gazeta Sporturilor" scria după întoarcerea sportivilor romîni de la Jocurile Olimpice din 1936: „Cu pregătirea pe care a avut-o, cu sprijinul pe care statul nu a înțeles să-l dea, nici nu este de mirare că expediția noastră nu se întoarce cu succese"..

★

...1952. La Helsinki, sportivii Republicii Populare Romîne participă la cea de a XV-a ediție a Jocurilor Olimpice. Este o delegație puternică, numeroasă, bine pregătită. Succesele obținute în dezvoltarea sportului de mase încep să se reflecte și în performanțele sportivilor fruntași. Trăgătorul Iosif Sîrbu aduce patriei prima medalie olimpică de aur, boxerul Vasile Țiță obține o medalie de argint, trăgătorul Lichiardopol și boxerul Fiat primesc medalii de bronz, iar numeroși alți sportivi ai R.P. Romîne ocupă locuri fruntașe la lupte, atletism, ciclism...

...1956. Jocurile Olimpice de la Melbourne.

Țara care înainte vreme nu putuse trimite la Los Angeles nici un sportiv care să participe simbolic măcar, deplasează acum în îndepărtata Australie o delegație numeroasă și deosebit de puternică. Dar acum Romînia e altă țară! Este Romînia populară, în care poporul este stăpîn pe viața și pe destinele sale, stăpîn al bogățiilor țării, stăpîn în țara sa. Pentru gloria patriei socialiste, pentru poporul pe care-l reprezintă, pentru partidul iubit, sportivii romîni concurează pe stadioanele și în sălile de sport ale Melbourne-ului cu toată dîrzenia și obțin una din cele mai puternice afirmări internaționale ale sportului nostru. Nicolae Linca, Ștefan Petrescu, Leon Rotman, Simion Ismailciuc, Dumitru Alexe obțin cinci medalii de aur, Olga Orban, Mircea Dobrescu și Gheorghe Negrea cîștigă medalii de argint, Constantin Dumitrescu, Gh. Lichiardopol, Francisc Horvath, Elena Leuștean și echipa feminină de gimnastică obțin medalii de bronz. In clasamentul alcătuit pe bază de medalii, sportivii țării care în trecut ieșea de pe listele de concurs încă din serii, ocupă acum locul 8 între țările lumii.

Sportivii aceleiași țări care la Amsterdam se ascundeau în tribune în timpul defilării festive, pentru că n-aveau costume, primesc acum locul întîi într-un clasament al eleganței costumelor, alcătuit de un ziar dintr-o țară occidentală!...

Sportivii țării care cu două decenii în urmă participau anonim și șters la Jocurile de la Berlin se clasează la Melbourne pe locul 11 din 67 de țări participante. Numele Republicii Populare Romîne îl poți citi în acest clasament MAI SUS decît pe cel al multor țări cu veche tradiție în sport...

...Roma, 1960. In cea mai dificilă întrecere sportivă a tuturor timpurilor, delegația Republicii Populare Romîne este prezentă cu fruntea sus. Alte nume de sportivi romîni se înscriu pe lista campionilor olimpici: Iolanda Balaș, Dumitru Pîrvulescu, Ion Dumitrescu. Totodată, Ion Cernea cucerește o medalie de argint, Ion Țăranu, Lia Manoliu, Maria Vicol, Ion Monea, Leon Rotman, echipa feminină de gimnastică urcă pe podium și primesc medalii de bronz. O serie de alți sportivi romîni se clasează printre primii șase și astfel patria noastră confirmă succesul de la Melbourne clasîndu-se pe locul 10 din 84 de țări participante. In urma noastră, în clasamentul pe națiuni, Anglia, Franța, Canada, Suedia, Finlanda, Iugoslavia. Numele țărilor care în clasamentele Olimpiadelor dinainte de 1944 figurau înaintea Romîniei, trebuie căutate acum în urma noastră...

PARTICIPÎND LA 3 EDIȚII ALE J.O., PE VREMEA REGIMULUI BURGHEZO-MOȘIERESC, ȚARA NOASTRĂ A CÎȘTIGAT.. 1 MEDALIE DE ARGINT. PARTICIPÎND LA TOT ATÎTEA EDIȚII, ÎN ANII PUTERII POPULARE, SPORTIVII ROMÎNI AU CUCERIT 27 DE MEDALII OLIMPICE, DINTRE CARE 9 DE AUR, 5 DE ARGINT ȘI 13 DE BRONZ!

Iar Iolanda Balaș, Dumitru Pîrvulescu, Ion Dumitrescu, Ion Cernea, urmașii luptătorului Iosif Tojer, care în 1936, la întoarcerea de la Olimpiada de la Berlin, a fost concediat din serviciu, au urcat treptele Marii Adunări Naționale, unde poporul a prins pe piepturile lor „Ordinul Muncii"...

Și toate acestea, datorită schimbărilor revoluționare petrecute, sub conducerea partidului, în viața poporului nostru, datorită regimului democrat-popular...

RADU URZICEANU

CANDIDAȚI AI F. D. P.

Muncitor și sportiv fruntaș

Tribunele stadionului din orașul Bîrlad sînt pline. Echipa locală de fotbal Rulmentul Bîrlad are azi meci greu. Încă de la începutul jocului oaspeții atacă și reușesc să pătrundă în careul localnicilor. Spectatorii au emoții. In clipa următoare însă, fundașul bîrlădean Constantin Radu lămurește situația critică. Publicul spectator aplaudă puternic...

— Bun jucător!

— Și muncitor destoinic — completează un altul.

...Cînd a pășit pe poarta fabricii de rulmenți Bîrlad, Constantin Radu abia împlinise 16 ani. A îndrăgit metalurgia, a învățat și în curînd fiul colectivistului din Tîrzii s-a numărat printre cei mai harnici lăcătuși ai fabricii. A început să practice sportul: fotbal.

Cîțiva ani mai tîrziu îl găsim șef de brigadă la Fabrica de rulmenți din Bîrlad și titular în echipa de fotbal a uzinei, care evoluează în categoria B. A crescut o dată cu uzina, o dată cu echipa. Munca plină de abnegație în producție și pe terenul de sport i-a adus utemistului Constantin Radu prețuirea și respectul tovarășilor săi de muncă, stima și aprecierea spectatorilor din orașul Bîrlad.

Cînd a fost propus candidat al Frontului Democrației Populare pentru circumscripția electorală orășenească nr. 69 Bîrlad, meșterii Aurică Constantinescu, Filip Țiplea și toți cei care au luat cuvîntul, au spus numai cuvinte de laudă despre acest tînăr harnic și gospodar, care muncește cu dragoste atît în producție cît și în sport.

E. SOLOMON — coresp.

La fel de bun și-n producție și-n sport!

Dacă vrei să afli ceva despre lăcătușul Vasile Micula nu trebuie să vorbești cu el. Stai de vorbă mai bine cu alții. Toți de la Intreprinderea Textilă din Lugoj îl cunosc. E un tînăr comunicativ, dar de o modestie cum rar am întîlnit. Dacă-l prinzi în apele lui, poți să discuți cu el ore în șir despre toate soiurile de războaie mecanice, despre toate șantierele de construcții din orașul Lugoj, despre toate meciurile de lupte... Dar, ia încearcă numai să aduci vorba despre el? Dacă scoate un „da" sau „nu"!

Despre luptătorul Vasile Micula vorbesc însă faptele... Panoul de onoare al Intreprinderii Textile unde lucrează și unde este fruntaș în muncă; insignele de brigadier al muncii patriotice; vagoanele de fier vechi adunate împreună cu tinerii din atelierul său; titlul de campion republican la lupte clasice pe anul 1960... Toate aceste fapte i-au adus o binemeritată dragoste și respect din partea celor din jur.

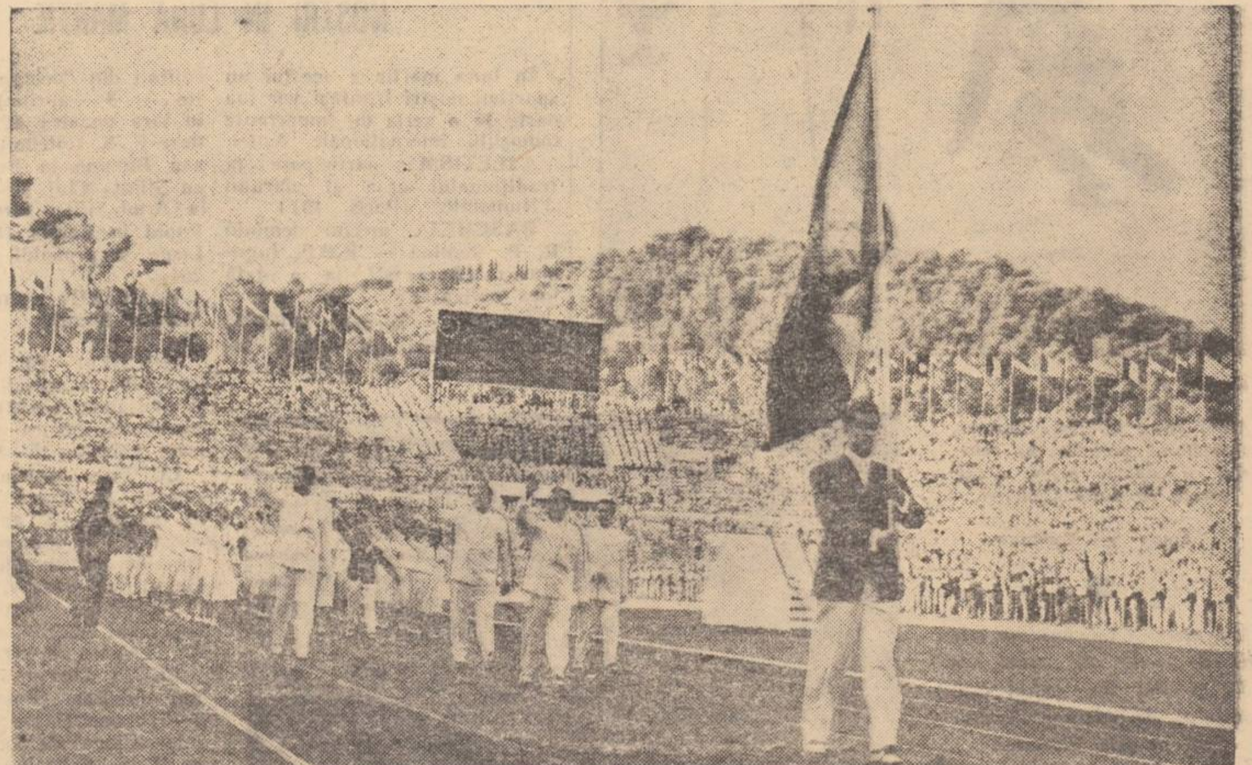
Cînd a fost propus candidat al Frontului Democrației Populare pentru circumscripția electorală regională 36 Lugoj, cetățenii care au luat cuvîntul au subliniat munca plină de abnegație în producție a utemistului

Vasile Micula, spiritul lui gospodăresc, dragostea pentru sport.

In cuvinte puține, dar pornite din inimă, Vasile Micula a mulțumit pentru încrederea ce i s-a acordat și s-a angajat să nu precupețească nici un efort pentru îndeplinirea sarcinilor ce îi vor reveni, să muncească neobosit pentru înflorirea regiunii Banat.

V. T.

Sportivii R.P. Romîne defilează la deschiderea festivă a Jocurilor Olimpice de la Roma.